

at udtale min Anskuelse om Erstatningsspørgsmaalet fra det principielle Standpunkt. Jeg troer at burde tilbagefalde i Forsamlingens Erindring, at jeg under Sagens første Behandling bemærkede, at Erstatningen, saaledes som den er bestemt i Lovudkastet, egentlig fremstiller sig som et Compromis, da Regjeringen, istedetfor Skattemoderationens hele Værdi, har foreslaaet at give de Bedkommende 87½ pCt. af samme; thi, naar man tager en Skattemoderations Størrelse og multiplicerer den med 25, og giver 3½ pCt af den udfomne Capital, saa er det egentlig en Afvindelse med 87½ pCt. Nu foreligge her hovedsagelig to Forslag, et af Udvalgets Majoritet, der gaaer ud paa, at man skal multiplicere det privilegerede ucomplete Fordegods Skattemoderation med 20, men forrente den udfomne Capital med 4 pCt.'s Rente, det vil sige med andre Ord, man skal give det ucomplete Fordegods som Erstatning for den ophævede Skattemoderation 80 pCt.; og, siger Forslaget videre, man skal multiplicere det komplette Fordegods Skattemoderation med 15, og ligeledes forrente den udfomne Capital med 4 pCt., det vil sige med andre Ord, man vil give det komplette Fordegods Gælder for deres Skattemoderation 60 pCt. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die District (Gleerup) har derimod foreslaaet, ikke at gøre denne Forskjel mellem complet og ucomplete Fordegods, men for begge Slags Fordegods at multiplicere Skattemoderationen med 25, og saa kun forrente den udfomne Capital med 3 pCt., og med andre Ord, han mener, at Staten skal give alt det privilegerede Hartkorn, hvis Skattemoderation man vil ophæve, en Erstatning af 75 pCt. Saaledes staaer det klart for mig, og jeg tillader mig at troe, at der mod denne Hovedbetragtning ikke let vil kunne gjøres nogen grundet Indvending. Spørgsmaalet er nu: er det rigtigt at gøre denne Forskjel mellem disse to Arter af Hartkorn, og er det One eller det Andet fordelagtigt for dem, til hvem der skal gives Erstatning. Jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig ganske indlysende, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at gøre denne Forskjel; og jeg støtter mig i saa Henseende paa, hvad den høitærede Indenrigsminister under den første Behandling fremhævede, at der

ikke er Grund til at tillægge en Deel en større Ret, end det Hele havde; „det factiske Forhold“, sagde han, „maa indordne sig under Legislaturens almindelige Bestemmelser. Naar en Gaard er et Brudstykke af en Sædegaard, som engang har været complet, og derfor har Skattebeneficium, saa kan den ikke gjøre større Fordring paa at beholde dette Beneficium, end den Sædegaard, hvoraf den er tagen, vilde kunne gjøre.“ Dette staaer klart for mig, og jeg troede ogsaa, at det stod klart for Ministeriet, da der under Sagens hele foregaaende Behandling aldrig har været Spørgsmaal om at gøre Forskjel mellem det ene Slags og det andet Slags privilegeret Jord. Nu har jeg rigtignok idag hørt den ærede Finanzminister sige: ja, det var under den Forudsætning, at man vilde gaae ind paa Regjeringens Forslag og give 87½ pCt. Erstatning — jeg troer, at denne Benævnelsesmaade er den klareste — dengang fandt vi det rigtigst, at man ikke gjorde Forskjel mellem complet og ucomplete Fordegods, fordi man dengang bød en høiere Erstatning i det Hele; nu derimod, da man i det Hele vil give Mindre, til det komplette Fordegods meget Mindre, og til det ucomplete Fordegods noget Mindre end efter Regjeringens Forslag, nu finder Ministeriet, at det er rimeligt og rigtigt at gøre denne Forskjel (Hør!). Det kan jeg nu paa ingen Maade finde at være begrundet, og det forekommer mig, at, dersom man vil anføre Argumenter for at vise, at Ministeriet har hørt Føje til at forandre sin Anskuelse i saa Henseende og til at tiltræde, at denne Forskjel skal gjøres, saa maatte det idetmindste være andre Argumenter, end de, der ere hentedede fra en forandret Erstatningsnorm. Det har derfor ogsaa været mig meget tilfredsstillende at høre, at den høitagtede Indenrigsminister ingenlunde har forandret sin Anskuelse af Sagen, og jeg kan i denne Henseende saa meget mere slutte mig til ham, som det ogsaa efter min Overbevisning vilde være det Rigtigste at holde fast ved Lovudkastet. Men, vil man ikke gøre det, saa maa man holde sig til det af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die D. (Gleerup) stillede Endringsforslag; thi derved ville vel samtlige det privilegerede Hartkorns Gælder erholde en mindre billig Erstatning, end